

תת"ע 10659/11/15 - מדינת ישראל נגד ערן אמסלם

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 10659-11-15 מדינת ישראל נ' אמסלם ערן
תיק חיצוני: 30250571194

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ערן אמסלם

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, כדין. התביעה מתנגדת לבקשה.
הנאשם נשפט בהעדרו ביום 7.2.16 בגין ביצוע עבירות חמורות של נהיגה בשכרות (בדגימה של אויר נשוף נמצא ריכוז של 370 מיקרוגרם אלקוהול לליטר אויר נשוף) ונהיגה במהירות מופרזת (137 קמ"ש במקום 90 קמ"ש).
2. הדו"ח נמסר לנאשם במועד האירוע ומהווה כתב אשום והזמנה לדין.
3. לטענת הנאשם כיון שסבר כי הדיון בבאר שבע, התייצב בבית משפט לתעבורה בבאר שבע.
4. הנאשם לא צירף כל אסמכתא אודות התייצבותו בבית משפט לתעבורה בבאר שבע- לא כתב אישום חתום ע"י התובע המוכיח התייצבותו ואף לא אישור מזכירות. אם הנאשם נכח לדעת כי טעה , לא ברור מדוע לא מיהר להגיע , ולו באיחור, לבית המשפט באשדוד ו/או מדוע לא יצר קשר עם מזכירות באשדוד ו/או מדוע לא שלח בקשה בכתב , בפקס לבית המשפט באשדוד להודיע על " הבלבול שלו ", כביכול במקום הופעתו.
5. הנאשם גם לא הזדרז להגיש בקשה לבית משפט למחרת יום הדיון.
הבקשה הוגשה אך כ 10 ימים לאחר מועד הדיון.
6. **טעות או בלבול**, גם אם נעשו בתום לב אינם עילה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (עיינו: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, הרכב: הש' א. ברק, הש' ת. אור, הש' א. מצא, **2.10.03**, רע"פ 8228/11 זוהר בוקריס נ' מ"י, הש' א. רובינשטיין, **10.11.11**, רע"פ 9183/11 הרש מנדל הסנפרץ נ' עמוד 1

מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **7.2.12**, רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **5.5.09** (עבירת נהיגה בשכרות).

7. אי התייצבות, רואים אותה, כהודייה בעובדות כתב האישום, כך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**") ולבית המשפט סמכות לשפוט בהעדר, לשון סעיף 240 לחסד"פ סגורה וברורה וכוללת בתוכה גם עבירה של נהיגה בשכרות (ראה: רע"פ 3507/11 ימין נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **30.6.11**, עפ"ת (מרכז) 34403-04-11 אליאס נ' מ"י, הש' נ. אהד, **13.6.11**).

8. אין הגנה לגופו של עניין. העלאת טענת כפירה כללית אינה מקימה חשש לעיוות דין ואין בה כדי להניע את ההליך הפלילי מחדש (עיין: עפ"ת 20545-04-12 איימן אלחסנאת נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ, **21.5.12**). לנאשם אין על מי להלין אלא על עצמו.

9. אין עיוות דין, העונש שנגזר הולם את חומרת העבירות ועמדת המחוקק אשר קבע פסילת מינימום בצד עבירת השכרות (עיין: רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מ"י, הש' א. שהם, **28.11.13**, רע"פ 7862/13 ג'סאן אבו אלמפלל נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **20.11.13**).

10. סיכומו של דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג אדר ב' תשע"ו, 23 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.